

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/47/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012648
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117012648.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. augusta 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

I. K.,

nar. XX.X.XXXX v J., trvale bytom J. - E., D. XXXX/XX, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1T/5/2017 zo dňa 13. marca 2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom výroku o treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. sa vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Výroky o vine, prepadnutia veci a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný I. K. uznaný vinným v bode 1. a 2. z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák a zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/, j/ Tr.zák., pretože 1. dňa 16.03.2017 v čase medzi 17:30 hod. až 18:15 hod. v Trenčianskych Tepliciach v hoteli Krym kovovým páčidlom vypáčil vstupné dvere do izby číslo 401, v ktorej boli vtom čase ubytované poškodené S. E. a I. J., následne do tejto izby vstúpil a odcudzil z nej poškodenej S. E. hnedú koženú peňaženku hodnote 15,- €, v ktorej mala hotovosť 50,- €, občiansky preukaz, preukaz zdravotnej poisťovne Dôvera, platobnú kartu VÚB, tablet značky Samsung v hodnote 200,- € a poškodenej I. J. odcudzil čiernu peňaženku v hodnote 10,- € s hotovosťou 18,- €, občianskym preukazom, preukazom zdravotnej poisťovne Dôvera, mobilný telefón značky Motorola v hodnote 100,- € notebook značky HP v hodnote 200,- €, čím spôsobil poškodenej S. E. trvale bytom K. XX škodu vo výške 265,- € a poškodenej I. J. trvale bytom P. XXXX/X, C., škodu vo výške 328,- €; 2. dňa 21.03.2017 v čase medzi 15:00 hod. až 16:40 hod. v Trenčianskych Tepliciach prišiel do hotela Atlantis, Poštová 320/1, Trenčianske Teplice, ktorého majiteľom je spoločnosť Kúpele Trenčianske Teplice, a.s., kovovým páčidlom (paiserom) vypáčil vstupné dvere do izby číslo XXX, do ktorej vstúpil a odcudzil z nej televízor značky Samsung v hodnote 100,- €, čím spôsobil spoločnosti Kúpele Trenčianske Teplice a.s., T. G. Masaryka 21, Trenčianske Teplice, IČO: 34 129 316 škodu na televízore vo výške 100,- € a poškodením dverí škodu vo výške 150,- € a bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen spisová značka 3T 113/15 zo

dňa 15.02.2017, právoplatným dňa 03.03.2017 odsúdený pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e), j) Tr. zák. a iné za čo mu bol uložený úhrnný spoločný trest odňatia slobody v trvaní 22 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 2, 43, 38 ods. 2, 36 písm. l/, n/, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 5 a per analógiám 39 ods. 1, 2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák. na úhrnný ďalší trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia vecí, a to:

- 1 ks kovové páčidlo o dĺžke 40 cm zabalené v bordovej igelitovej taške,
- 1 ks kovové páčidlo na pneumatiky o dĺžke 49 cm,
- 1 ks hasák s posuvnou maticou o dĺžke 25 cm,
- 1 ks samosvorný hasák o dĺžke 19 cm,
- 1 ks plochý skrutkovač o dĺžke 23 cm,
- 1 ks plochy skrutkovač o dĺžke 17,5 cm,
- 1 ks plochý skrutkovač o dĺžke 15,5 cm,
- 1 ks plochý skrutkovač o dĺžke 20 cm,
- 1 ks ulomený skrutkovač o dĺžke 21 cm,
- 1 ks plochý skrutkovač so zahnutým koncom o dĺžke 20,5 cm,
- 1 ks krížový skrutkovač o dĺžke 16 cm,
- 1 ks krížový skrutkovač so zahnutým koncom o dĺžke 14,5 cm,
- 1 ks pilník na kov trojuholníkového tvaru o dĺžke 23 cm,
- 2 ks ihlový pilník trojuholníkového tvaru o dĺžke 16 cm a
- 1 ks ihlový, polooblúkový pilník bez rukoväte o dĺžke 13,2 cm.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným: spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava škodu v sume 458,50 €; I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, C. škodu v sume 163 €; S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX škodu v sume 100 € a spoločnosti Kúpele Trenčianske Teplice, a.s., IČO: 34 129 316, so sídlom T. G. Masaryka 21, Trenčianske Teplice škodu v sume 21,50 €.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení I. J., S. E. a spoločnosť Kúpele Trenčianske Teplice, a.s., so zvyškom ich nároku na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný I. K.. Podľa názoru obžalovaného uložený trest odňatia slobody sa mu javí ako neprimerane vysoký.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol obhajca obžalovaného, aby súd zvážil uloženie súhrnného trestu voči trestu rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/197/2017, pretože tento v dobe rozhodovania súdu prvého stupňa nebol ešte právoplatný. Obžalovanému navrhol uložiť trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že výrokom o treste odňatia slobody došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona (pozri nižšie) upravujúcich ukladanie trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K napadnutému výroku o treste odňatia slobody uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Z výroku rozsudku súdu prvého stupňa o treste odňatia slobody, ako aj z odôvodnenia tohto výroku vyplýva, že súd prvého stupňa sadzbu trestu odňatia slobody uvedenú v § 212 ods. 4 Tr.zák. (trest odňatia slobody 3 roky až 10 rokov) postupne upravoval podľa ustanovení §§ 41 ods. 2, 38 ods. 5 a per analógiám 39 ods. 1, 2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák. Na základe týchto úprav súd prvého stupňa dospel k záveru (str. 5 písm. f/ odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa), že obžalovanému mohol uložiť trest odňatia slobody, kde upravená dolná hranica sadzby odňatia slobody je 65 mesiacov a 10 dní (tu je nesprávne uvedené, že je to 6 rokov, 5 mesiacov a 10 dní - správne malo byť uvedené 5 rokov, 5 mesiacov a 10 dní). Upravená horná hranica trestnej sadzby bola podľa súdu prvého stupňa 160 mesiacov - čo predstavuje 13 rokov a 4 mesiace.

Použitie vyššie uvedených ustanovení Všeobecnej časti Trestného zákona pri úprave trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v Osobitnej časti Trestného zákona je nesprávne z dvoch dôvodov. Jednak postup pri úprave trestnej sadzby je nasledovný: ak majú byť použité ustanovenia o úprave trestnej sadzby uvedenej v Osobitnej časti Trestného zákona podľa § 38 ods. 5, 39 ods. 4 a 41 ods. 2 Tr.zák., konkrétne konečné rozpätie trestnej sadzby sa určí tak, že sa najprv urobí úprava trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Tr.zák. (zvýšenie dolnej hranice o jednu polovicu postupom podľa § 38 ods. 8 Tr.zák.). Následne sa urobí úprava takto ustanovenej trestnej sadzby podľa režimu § 41 ods. 2 Tr.zák. (zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu). Napokon sa konkrétne rozpätie trestnej sadzby určí podľa § 39 ods. 4 Tr.zák. (zníženie už upravenej dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu). Zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. a zníženie dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Tr.zák. sa vykoná len z hornej, resp. dolnej hranice trestnej sadzby bez ohľadu na rozdiel medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby, pretože ustanovenie § 38 ods. 8 Tr.zák. veta za bodkočiarkou Trestného zákona sa v týchto prípadoch nepoužije (zhodne zovšeobecňujúci judikát R 32/2009).

Popri nedodržaní vyššie uvedenej postupnosti pri úprave trestnej sadzby odňatia slobody, súd prvého stupňa pochybil aj v tom, pokiaľ upravoval predmetnú trestnú sadzbu odňatia slobody uvedenú v § 212 ods. 4 Tr.zák. aj podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák. - ukladanie úhrnného trestu odňatia slobody podľa tzv. asperačnej zásady (v znení nálezu Ústavného súdu SR, teda bez vety za bodkočiarkou). Podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva lebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločin spáchaných dvomi alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprisnejšie trestného o jednu tretinu.

Z výroku o vine preskúmaného rozsudku súdu prvého stupňa síce vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným z dvoch úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je zločin (zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr.zák.). Súčasne ale z tohto výroku nevyplýva, že by sa obžalovaný týchto dvoch trestných činov dopustil dvomi samostatnými skutkami. K tomuto v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa síce správne uvádza, že vyššie uvedené dva trestné činy obžalovaný spáchal v jednočinnom súbehu rovnorodom (jedným skutkom spáchal viac trestných činov). Súčasne však na tomto mieste súd prvého stupňa uvádza, že skutky zo dňa 16.3.2017 a 21.3.2017 sú dva samostatné skutky.

Z výroku o vine v rozsudku však vyplýva, že obžalovaný bol síce uznaný pre dva skutky označené č. 1. a 2., avšak z tzv. právnej vety, ako aj označenia použitej právnej kvalifikácie vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným z pokračovacieho trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr.zák. s prihliadnutím aj na § 138 písm. j/ Tr.zák. - viaceré osoby, keď tento pojem je naplnený až sčítaním poškodených osôb v skutku č. 1. a č. 2. Teda v danom prípade ide len o dva čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu krádeže v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. (spáchaného len v čiastkovom útoku pod č. 1.).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil v rozsudku súdu prvého stupňa celý výrok o treste odňatia slobody, pretože súd prvého stupňa pri ukladaní trestu odňatia slobody porušil vyššie uvedené ustanovenie Trestného zákona v neprospech obžalovaného. Odvolací súd však sám o uložení trestu odňatia slobody postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. nerozhodol, pretože súd prvého stupňa považoval trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov ako trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby za primeraný a postačujúci jednak na ochranu spoločnosti pred trestnou činnosťou obžalovaného a jednak na prevýchovu obžalovaného v podmienkach jeho výkonu. Pri novom ukladaní trestu odňatia slobody však bude musieť súd prvého stupňa vychádzať z nižšej dolnej hranice trestu odňatia slobody

ako doteraz, preto bude musieť znovu vyhodnotiť a odôvodniť, či stále platí jeho pôvodný názor, že trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby bude primeraný a postačujúci.

Vo výroku o treste odňatia slobody bude musieť súd prvého stupňa odstrániť aj pochybenie v použití aj § 39 ods. 1 Tr.zák. vo výroku o treste odňatia slobody, ktorého použitie v tomto prípade neprichádza do úvahy a súd prvého stupňa inak správne odôvodnil len použitie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 per analógiám Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z dôvodu vyhlásenia obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní.

Ďalej je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa pochybil aj v prospech obžalovaného, keď tento podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa tohto ustanovenia zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Z aktuálneho odpisu registra preto však vyplýva (súd prvého stupňa vychádzal z odpisu registra trestov, ktorý bol ku dňu jeho rozhodovania takmer pol roka „starý“), že dňa 24.5.2012 bol obžalovaný I. K. podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselné trestné činy trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/46/2012 zo dňa 30.3.2012. Na tomto predchádzajúcom výkone trestu odňatia slobody nič nemení ani okolnosť, že tento trest v rámci ukladania súhrnného trestu bol neskoršie zrušený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/113/2015 zo dňa 15.2.2017, pričom toto rozhodnutie je inak uvedené aj v odpise registra trestov (bod 8), ktorý mal súd prvého stupňa k dispozícii. Správne teda mal byť obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný bol totiž v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu v roku 2017, v roku 2012 vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

V súvislosti s týmto pochybením v rozsudku súdu prvého stupňa bude ale musieť súd prvého stupňa pri novom rozhodovaní o treste rešpektovať zásadu odvolacieho konania spočívajúcu v zákaze zmeny k horšiemu (zákaz reformation in peius). V tejto veci odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil tomuto súdu na nové prejedanie a rozhodnutie len v dôsledku odvolania obžalovaného podaného v jeho prospech. Súčasne senát odvolacieho súdu vyslovuje právny názor, že nebude ale porušením vyššie uvedenej zásady, ak by súd prvého stupňa v tejto veci uložil obžalovanému trest odňatia slobody v nižšej výmere, ako bol tento trest uložený v zrušenom rozsudku a súčasne by obžalovaného zaradil pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. do prísnejšieho ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Výrok o nepodmienečnom treste odňatia slobody spolu s výrokom o zaradení do príslušného ústavu na výkon trestu z hľadiska posudzovania zhoršenia, resp. nezhoršenia postavenia obžalovaného je nutné posudzovať ako celok. Z pohľadu trestu odňatia slobody ako najzávažnejšej sankcie v trestnom práve (obmedzenie osobnej slobody ako základného ľudského práva) je uložená výmera (trvanie) trestu odňatia slobody rozhodujúcim prvkom sankčného postihu páchatel'a z hľadiska nielen kvantity, ale aj kvality ujmy, ktorá postihuje páchatel'a. Samotné zaradenie páchatel'a do jedného z troch ústavov na výkon trestu pritom nemá prakticky vplyv na vyššie uvedenú ujmu páchatel'a z hľadiska výmery trestu. Je síce faktom, že jednotlivé ústavy na výkon trestu (§ 48 ods. 1 Tr.zák. minimálneho, stredného a maximálneho stupňa stráženia) sa postupne líšia stupňom obmedzenia páchatel'a vo výkone trestu odňatia slobody, tieto stupňové obmedzenia nie sú však takou kvalitatívnou ujmom páchatel'a, ako je ujma na jeho osobnej slobode.

Teda porovnaním týchto ujmy vyznieva zníženie výmery trestu odňatia slobody pre páchatel'a priaznivejšie aj vtedy, ak došlo k jeho zaradeniu do ústavu s prísnejším stupňom stráženia.

Všeobecne potom možno zhrnúť, že každý nový nepodmienečný trest odňatia slobody uložený v nižšej výmere ako bol uložený v pôvodnom zrušenom rozsudku, je trestom miernejším, a to aj vtedy, ak pri ukladaní takéhoto nového trestu bude páchatel' zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia, ako tomu bolo pôvodne. Tento záver samozrejme neplatí, ak je takto ukladaný trest v rovnakej výmere ako pôvodne, pretože v tomto prípade by došlo k celkovému zhoršeniu postavenia páchatel'a práve a len vzhľadom na zaradenie do ústavu s vyšším stupňom stráženia.

Záverom zaujíma senát odvolacieho súdu stanovisko aj k návrhu obhajcu vyslovenom na verejnom zasadnutí, keď tento navrhoval, aby obžalovanému bol uložený súhrnný trest k trestu odňatia slobody

uloženom obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/197/2017 zo dňa 13.12.2017, právoplatnom dňa 28.3.2018. S týmto návrhom obhajcu sa odvolací súd nestotožňuje, pretože síce obžalovaný spáchal aktuálne prejednávanú trestnú činnosť pred vyhlásením vyššie uvedeného rozsudku, avšak týmto rozsudkom bol uložený súhrnný trest k rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/113/20105 zo dňa 15.2.2017. Teda obžalovaný spáchal aktuálne prejednávanú trestnú činnosť dňa 16.3. a 21.3.2017 po vyhlásení vyššie uvedeného rozsudku. Podľa ustálenej súdnej praxe nemožno uložiť nový súhrnný trest odňatia slobody voči inému súhrnnému trestu, ak prejednávaná trestná činnosť nebola spáchaná pred vyhlásením obidvoch do úvahy prichádzajúcich rozsudkov.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.